

Hlídač státu, z.ú.
Michal Bláha, ředitel
Velenovského 648
251 64 MNICHOVICE
a9jia5t

Váš dopis čj. / ze dne: 22. 2.2021
Naše čj.: NPU-310/15366/2021
Vyřizuje: Bláhová
Spisový znak: 186.

Praha 5. 3. 2021

Žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. - platy

Vážený pane řediteli,

k žádosti o informace, která byla přijata Národním památkovým ústavem (dále jen „povinný subjekt“) přihlášením do jeho datové schránky dne 23. 2. 2021, opatřena elektronickým systémem číslem jednacím NPU-310/15366/2021 a obsahující požadavek

- *na informace o výši veškerých vyplacených příjmů ze závislé činnosti (mzdy včetně, avšak nikoli výlučně, osobního ohodnocení a všech příplatků), odměn (včetně, avšak nikoli výlučně odměny řádné, mimořádné a odměny za plnění cílových úkolů), jiných příjmů a benefitů spojených s výkonem funkce (včetně, avšak nikoli výlučně, odměny za působení v dozorčích orgánech a naturální požitky – nepeněžitý příjem spočívající v užívání služebního vozidla, poskytnuté ubytování), to vše v hrubé výši tj. před zdaněním, zdůvodnění mimořádné odměny, a počet odpracovaných měsíců, a to u všech zaměstnanců na vedoucích pozicích, tj. těch, kteří*
 - a) *vykonávají řídicí pozici v rámci povinného subjektu (tj. nejvýše nadřízeného zaměstnance a všech zaměstnanců v jeho přímé podřízenosti), nebo*
 - b) *se podílejí na výkonu vrchnostenských oprávnění povinného subjektu (např. kontrolní, dohledovou či inspekční činnosti) nebo mohou povinný subjekt nikoli nevýznamným způsobem ovlivnit, nebo*
 - c) *provádějí či organizují činnost, která je úkolem povinného subjektu, nebo*
 - d) *mají faktický vliv na činnost povinného subjektu, nebo*
 - e) *svou činností mohou mít ekonomický dopad na veřejný rozpočet či hospodaření povinného subjektu**a to za kalendářní rok 2020 (vyplacených, resp. poskytnutých v souvislosti s výkonem výše uvedené pozice, resp. funkce za období od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2020).*

se v příloze **poskytují požadované informace, tedy plat a odměny (příp. jiné benefity), vyplacené v roce 2020 statutárním zástupci povinného subjektu, tj. generální ředitele Národního památkového ústavu.**

S odkazem na ust. § 3 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, povinný subjekt doplňuje následující:

Žadatel v žádosti pouze obecně deklaruje zájem na sdělení výše platů nejvyšších státních úředníků, s odůvodněním, že veřejně dostupné informace o platech nejvyšších státních úředníků zlepšují transparentnost veřejné správy v České republice, což je oblast veřejného zájmu.

Povinná osoba v souladu s platnou právní úpravou a ustálenou judikaturou (na kterou se odvolává také žadatel), nejprve posuzovala míru veřejného zájmu ve vztahu k Národnímu památkovému ústavu (dále též jen „NPÚ“).

Již z okolnosti, že žadatel ve vztahu k různým (rozuměno všem žadatelem oslovovaným) státním úřadům a institucím používá jediný univerzální text žádosti, která by měla být dle samotného žadatele zacílena na informace o odměnách nejvyšších státních úředníků a vrcholného managementu státem zřízených resp. řízených subjektů (tyto dva pojmy žadatel ve své žádosti zaměňuje, přestože mají značný vliv na vymezení okruhu subjektů), je zjevné, že žadatel ve vztahu k NPÚ dostatečným způsobem svojí žádostí ani netvrdil a ani neosvědčil dostatečný veřejný zájem na poskytnutí žádané informace v jím uvedeném rozsahu. Ochrana soukromí je univerzální. Zájem na jejím prolomení má však různou intenzitu, a to právě s ohledem na konkrétní okolnosti případu, k nimž mj. patří **postavení dotčené osoby ve struktuře státní moci**. O nižším veřejném zájmu na poskytnutí příslušných informací svědčí (dále rovněž) samotný přístup žadatele, z něhož vyplývá, že žadatel až dosud o poskytnutí příslušných informací NPÚ jako povinný subjekt nikdy nežádal. I žadatel si tak je zjevně vědom té skutečnosti, že **NPÚ je odbornou organizací památkové péče a nikoliv úřadem státní správy, jemuž je svěřen výkon veřejné moci na úseku státní památkové péče**. Uvedené umožňuje, a to i při zohlednění recentní judikatury citované žadatelem, přijetí pouze toho závěru, že **NPÚ není subjektem, který by bylo lze zařadit do kategorie „nejvýznamnějších orgánů státní správy, podílejících se na výkonu veřejné moci“**. Uvedenému pak nutně odpovídá i **nižší míra žadatelem jen obecně a bez vazby ke konkrétním okolnostem posuzovaného případu deklarovaného veřejného zájmu na poskytnutí žádaných informací**. I příspěvek k veřejné diskusi o věcech veřejného zájmu se tak logicky jeví nutně nižším.

Vyjádřený nižší zájem na poskytnutí informace vyplývá i z odůvodnění z rozsudku NSS ze dne 27. 5. 2020, č.j. 2 As 88/2019-29, kterého se dovolává sám žadatel:

NSS rozvíjí v nosných důvodech svého citovaného rozhodnutí pod bodem [28] jako součást testu proporcionality (na pozadí tzv. platového nálezu ÚS) následující úvahu a dospívá k dále uvedeným (dílčím) závěrům:

*„[28] Nejvyšší správní soud má za to, že tento výše deklarovaný veřejný zájem na poskytování informací dle [§ 8b informačního zákona](#) je dán v případě všech příjemců veřejných prostředků. S ohledem na potřebu důsledného uplatňování principu proporcionality v každém jednotlivém případě, kterou ve svém platovém nálezu zdůraznil Ústavní soud, však je nezbytné diferencovat míru osvědčení takového veřejného zájmu žadatelem o informace (tj. povinným subjektem požadované penzum argumentů ve prospěch existence veřejného zájmu) v případě různých, sdělením požadované informace dotčených, osob. Pro zjevnost existence veřejného zájmu na poskytnutí informace o vyplacených veřejných prostředcích **je totiž klíčové, jaké postavení ve struktuře veřejné správy (a s tím související řídicí a organizační kompetence, odpovědnost a patřičné finanční ohodnocení) dotčená osoba má**. V případě žádosti o poskytnutí informace o platových poměrech zcela „běžné“ úřední osoby bez jakýchkoli řídicích pravomocí (referenta obecního či krajského úřadu, ale i*

*ústředního orgánu státní správy nebo jiných veřejných institucí) **je nezbytné, aby žadatel v žádosti uvedl rozumné důvody, pro něž by měl právě v dané konkrétní situaci existovat veřejný zájem na vyhovění jeho žádosti.** Po žadateli o informace však jako podmínku jejich sdělení nelze požadovat osvědčení veřejného zájmu způsobem, který je nepřiměřený (až diskvalifikační) vzhledem k možnostem běžného jednotlivce v prostředí moderního státu a společnosti získat si „předem“ dostatečně silný vhled do otázky, o níž se v souvislosti se svou žádostí zajímá; to by naopak bylo neproporcionální oslabení jeho práva na informace. Požadavek na „sílu důvodů“ existence veřejného zájmu na poskytnutí informace postupně klesá se zvyšujícím se postavením dotčených osob v rámci veřejné sféry, neboť čím větší kompetence (ať už v organizaci a metodickém vedení podřízených, v hospodaření s veřejnými finančními prostředky či v čemkoli jiném) tato osoba má, tím přirozenější a zjevnější je bez konkrétního zdůvodnění veřejný zájem na její kontrole.“*

NPÚ tak po shora provedeném vyhodnocení nižší míry veřejného zájmu určil dotčené osoby a informoval je o žadatelem podané žádosti. Následně provedl v souladu s platnou právní úpravou **tzv. test proporcionality**, kdy posoudil, zda v daném případě převáží právo dotčené osoby na ochranu osobnosti a osobních údajů nebo právo žadatele na informace z titulu veřejného zájmu.

Národní památkový ústav nepochybně, že žadatel hodlá přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu, že informace se v určité míře týká veřejného zájmu, že žadatel o informaci plní úkoly či poslání dozoru veřejnosti či roli tzv. společenského hlídacího psa, jakož i že požadovaná informace existuje a je dostupná. NPÚ došel k závěru, že postavení povinného subjektu ve struktuře veřejné správy nedosahuje takové míry důležitosti, aby veřejným zájmem mohly být dotčeny platy jiných vedoucích zaměstnanců uvnitř povinného subjektu než plat a odměny generální ředitelky jako statutárního zástupce. Ani poskytnutí platů nejužšího vedení povinného subjektu tak podle zaznamenaného interního zjištění nepřevyší legitimní právo na jejich ochranu jako soukromých údajů, zaručenou Ústavou a obecně závaznými právními předpisy.

Vzhledem k výše uvedenému, tedy zejména s ohledem na postavení NPÚ jako příspěvkové organizace zřízené Ministerstvem kultury, kdy mezi NPÚ a jeho zřizovatel není vztah nadřízenosti a podřízenosti a s ohledem na skutečnost, že NPÚ není organizační složkou státu, tedy jeho zaměstnanci nejsou státními úředníky a dále, že NPÚ je odbornou organizací státní památkové péče, nikoli úřadem státní správy, jemuž je svěřen výkon veřejné moci na úseku státní památkové péče, dospěl NPÚ k závěru, že žadateli poskytne požadované informace pouze ve vztahu ke svému statutárnímu orgánu (generální ředitelce NPÚ), která je do své funkce jmenována ministrem kultury.

Tímto považuji žádost o informace za vyřízenou v intencích obecně závazných právních předpisů a dostupné judikatury.

S pozdravem

Ing. arch Naděžda Goryczková
generální ředitelka

Přílohy (počet svazků)

- tabulka platu a odměn generální ředitelky za rok 2020 (1 příloha)